

≡ P U F L A ≡

Soğuk bir akşamüstü,
lapa lapa kar yağıyordu dışarıda.
Pencerenin önü dolmuştu,
beyaz bulut gibi karla.

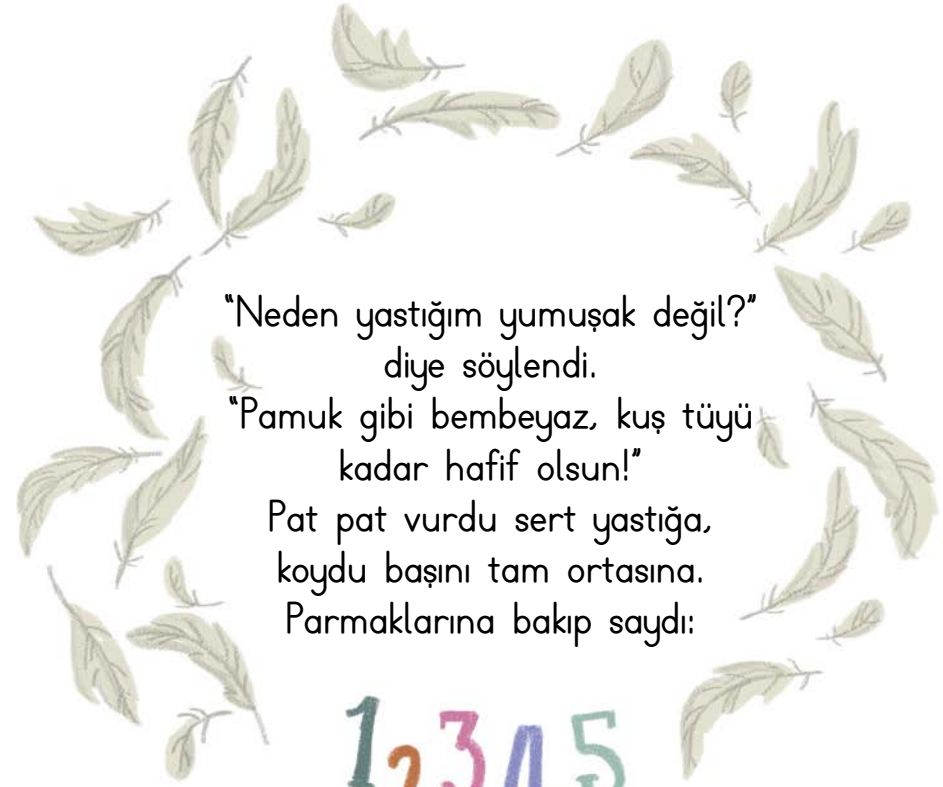
Yu'nun ayakları buz gibiydi.
Evdeki herkes pijamalarını giymişti,
artık uyku vaktiydi.

İşıklar birer birer sönerken,
Yu da yatağına girdi usulca.
Babasına uzattı kollarını,
o da yanına uzansın isterdi pijamasıyla.
“Uzanamam,” dedi babası,
“birazdan yatağın ısınacak, bakalım bu gece
rüyanda neler olacak.”
Ve Yu’nun alnından öpüp odadan çıktı.

Yu, saatler geçmesine rağmen hâlâ uyuyamamıştı.
Bir sağa döndü, bir sola.
Yastığını koydu ayak ucuna.
Açtı kapadı yorganı, ama yok, olmuyordu!

"Neden yastığım yumuşak değil?"
diye söylendi.

"Pamuk gibi bembeyaz, kuş tüyü
kadar hafif olsun!"

Pat pat vurdu sert yastiğe,
koydu başını tam ortasına.
Parmaklarına bakıp saydı:

1 2 3 4 5

Artık lazımdı bu yatağa
yeni bir yastık kardeş!